

اثر قارچ خوراکی، آنتی بیوتیک و آنتی اکسیدان بر عملکرد و سیستم ایمنی بلدرچین ژاپنی

حمیده شیخی، فرید شریعتمداری*

دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس

*آدرس مکاتباتی نویسنده مسئول: shariatf@modares.ac.ir

چکیده

در این تحقیق ۱۰۰ قطعه بلدرچین ژاپنی یک روزه به مدت ۳۵ روز در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۵ گروه آزمایشی و ۴ تکرار و ۵ جوجه در هر واحد آزمایشی، مورد بررسی قرار گرفت. گروه‌های آزمایشی شامل: ۱) کنترل (جیره پایه بدون افزودنی)، ۲) جیره پایه ۱۵۰+ ppm آنتی بیوتیک، ۳) جیره پایه + ppm ۱۲۵ آنتی اکسیدان در کیلوگرم خوراک، ۴) جیره پایه ۱۰+ گرم پودر قارچ خوراکی در کیلوگرم خوراک و ۵) جیره پایه ۲۰+ گرم پودر قارچ خوراکی در کیلوگرم خوراک می‌باشد. شاخص‌های عملکردی بصورت هفتگی اندازه گیری گردید. به منظور بررسی تغییرات سیستم ایمنی خونی عیار پادتن تولید شده علیه گلبول قرمز خون گوسفنده و واکسن نیوکاسل B1 اندازه گیری شد. نتایج نشان داد خوراک مصرفی و ضریب تبدیل گروه لوکسیدان بیشترین میزان استفاده از ۲ درصد قارچ خوراکی در جیره منجر به بالاترین تیتر آنتی بادی علیه SRBC شد ($P<0.05$). همچنین بیشترین پادتن تولید شده علیه واکسن نیوکاسل در گروه کنترل مشاهده شد ($P<0.05$). نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که استفاده از قارچ خوراکی در سطح ۲ درصد جیره می‌تواند با داشتن اثرات مطلوب بر پاسخهای ایمنی و بدون اثرات منفی بر شاخص‌های عملکردی به عنوان جایگزین افزودنیهای سنتیک در جیره بلدرچین ژاپنی مدنظر قرار گیرد.

واژه‌های کلیدی: قارچ خوراکی - عملکرد - پاسخهای ایمنی - بلدرچین ژاپنی

مقدمه

امروزه در صنعت مرغداری استفاده از افزودنیهای طبیعی جهت پاسخگویی به نیاز مصرف کنندگان و تولید مواد خوراکی ارگانیک توجه بسیاری به خود معطوف داشته است. چرا که افزودنیهای شیمیایی می‌توانند بقایایی در تولیدات دامی داشته و برای سلامت حیوان و انسان خطر ساز باشند. از اواخر دهه ۱۹۶۰ آنتی بیوتیک‌ها در دوزهای غیردرمانی به منظور افزایش رشد جوجه‌های گوشتی مورد استفاده قرار گرفته‌اند و هم‌زمان با شروع استفاده از آنها در جیره حیوانات، نگرانیهایی در رابطه با مصرف آنها مطرح شد به طوری که امروزه استفاده از آنتی بیوتیک به عنوان محرک رشد پرنده‌گان گوشتی، در برخی کشورها ممنوع شده است (۱). رادیکالهای آزاد، ضمن اینکه در نتیجه فرآیندهای طبیعی متابولیسم در بدن تولید می‌شوند از طریق غذا نیز به بدن وارد می‌شوند و علاوه بر کاهش ارزش غذایی تولیدات دامی، خطری برای سلامت و رشد انسان و حیوان، محسوب می‌شوند (۱۱، ۱۲). گیاهان دارویی و به تازگی انواعی از قارچ‌های خوراکی از جمله متابعی هستند که به جهت داشتن خواص متعدد آنتی بیوتیکی و آنتی اکسیدانی به عنوان جایگزینی برای افزودنیهای سنتیک در خوراک طیور مورد توجه قرار گرفته‌اند (۳، ۴). مطالعات قبلی اثرات سودمند مکمل سازی قارچ را بر عملکرد و سیستم ایمنی جوجه‌های گوشتی گزارش کردند (۳، ۴ و ۶). از این رو در این